

עמ"ת 53818/02/17 - נאצר פרגאללה נגד משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

בית המשפט המחוזי מרכז

24 פברואר 2017

עמ"ת 53818-02-17 פרגאללה(עציר) נ'
משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה
לפני כב' השופט מנחם פינקלשטיין - סג"נ

נאצר פרגאללה (עציר)
משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

העורר
נגד
המשיבה

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד מוחמד ראד

אין התייצבות מטעם המשיבה ואולם באולם הדיון נמצאת עו"ד נויה שטרק מתחנת שדות

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת בימ"ש שלום בראשון לציון שניתנה ביום 23.2.17, בשעת בוקר, במסגרת מ"ת 18987-02-17, בבקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

כנגד העורר הוגש כתב אישום שייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כדין ועבירות הקשורות לרכב, בין היתר בכך שגנב משאית ביום 2.2.17.

בית משפט קמא מצא כי קיימות ראיות לכאורה בביסוס העבירות והחליט לשחרר את העורר בערובה, מאחר שסבר כי עילת המעצר היחידה היא החשש להימלטות מהדין מאחר שמדובר במי שהוא שוהה בלתי חוקי בישראל, וכן מאחר שסבר כי ניתן לאיין את החשש האמור בחלופות הולמות, ובהן הפקדה כספית וכן התחייבות עצמית בהמצאת ערבות צד ג'.

לאחר החלטתו ביקשה ב"כ המבקשת עיכוב ביצוע ובימ"ש קמא החליט כי אם תוגש הודעה על כוונת ערר עד השעה

עמוד 1

15:00, יעוכב ביצוע ההחלטה עד ליום 26.2.17 בשעה 13:30, וככל שערר יוגש עד להחלטה בערר.

נראה שהודעה על כוונת ערר הוגשה בשעה 17:30 לערך, ועד כה לא הוגש ערר.

לטענת ב"כ העורר ההחלטה בדבר השהיית השחרור למשך 72 שעות מנוגדת לסעיף 55 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996 (להלן: "**חוק המעצרים**"). בנוסף נטען כי המשיבה לא עמדה גם בתנאי שההודעה על כוונה להגיש ערר תוגש עד השעה 15:00.

הדיון בפניי נקבע להיום בשעה 13:30 ואולם התחיל בשעה מאוחרת יותר. לא הייתה התייצבות של התביעות, ואולם לבקשתי (באמצעות היועצת המשפטית של תחנת שדות שהופיעה בתיק אחר) נשלחה לביהמ"ש הודעה דחופה שלפיה בהיעדר נציג זמין, ובהתחשב בשעה המאוחרת, נתבקש ביהמ"ש לקיים דיון במוצאי שבת וכך למעשה לא תיפגע הגנת העורר אף לשיטת ההגנה.

ב"כ העורר הדגיש שאין הוא מסכים לקיים את הדיון במוצאי שבת, ועמד על כך שלמעשה הדיון בפני ביהמ"ש היה צריך להיות היום שכן לא ניתן היה להשהות את שחרור העורר מעבר ל - 48 שעות.

נראה לי שהדיון עם ב"כ העורר. לפי סעיף 55 לחוק המעצרים השהיית ביצוע שחרור לא תעלה על 48 שעות מעת מתן ההחלטה. בסעיף 55 לחוק ממשיך וקובע כי לעניין זה יחולו הוראות סעיף 29 לחוק בשינויים המחויבים. לפיכך נראה, מכוח הקבוע בסעיף 29(ב) לחוק המעצרים, כי העורר היה אמור להיות מובא בפני בית משפט לפני כניסת השבת, לאחר הגשת ערר שאף הוא היה אמור להיות מוגש היום ולא ביום ראשון.

לדעתי די בטעם זה כדי להורות על שחרור העורר בתנאים שקבע בית משפט קמא, גם ללא צירוף הטענה הנוספת שההודעה בדבר הכוונה להגיש ערר הוגשה לאחר המועד שקבע בית משפט קמא כתנאי לעיכוב השחרור.

לפיכך מורה אני על שחרורו של העורר ממעצר בתנאים שקבע בית משפט קמא.

יצוין כי לקראת סוף הדיון נשלחה הודעה לעו"ד שטרק ולפיה תוכל המשטרה להגיש ערר ולהתייצב לדיון בשעה 16:30. השעה עתה היא 15:10, וכניסת השבת היא סמוך לשעה 17:00. אינני סבור שיש מקום להמתין כמבוקש, מה עוד שלדברי ב"כ העורר הוא לא יוותר על זכותו להיות נוכח בערר עצמו לאחר שיוגש.

במהלך מתן ההחלטה מסרה לי עו"ד שטרק שהתבקשה להודיע על כך שקיימת אפשרות להגיש בהקדם את הערר ושהיא תטען לגופו של עניין. בנסיבות הקיימות, ולאור כל מה שנאמר לעיל, אינני סבור שיש להיענות לבקשה זו.

ניתנה והודעה היום כ"ח שבט תשע"ז, 24/02/2017 במעמד הנוכחים.

השופט מנחם פינקלשטיין,
סג"נ, אב"ד